

Альбертон Меїр Йосипович

Меєр Йосипович Альбертон (1900, Бершадь, Подільської губернії - 1947, Чкалов, нині Оренбург) - єврейський радянський письменник і драматург. Писав на їдиші. Син рабина Йосипа Альбертон з Бершаді. Випускник Дніпропетровського гірничого інституту (нині Національний гірничий університет (Україна)). Працював гірничим інженером.

У травні 1928 відправився з першим ешелонем переселенцем на Далекий Схід, в Біробіджан.

У роки Великої Вітчизняної війни і після її закінчення жив в Оренбурзі, був кореспондентом Радінформбюро, публікувався в альманасі "Степові вогні" і оренбурзької друку.

Помер 20 листопада 1947.

Меєр Альбертон - автор художньо - документальних книг, збірок оповідань, романів, книг репортажів. Основні теми творів - самовіддану працю шахтарів, історія єврейських переселенців на Далекому Сході СРСР, освоєнні ними далекосхідних тайгових просторів, прагнення єврейської містечкової молоді стати шахтарями в Донбасі, події Другої світової війни та Голокосту.

Дебютував в 1927 оповіданням «Федір Зубков». В кінці 1920 -х рр. - Член Дніпропетровської організації письменників.

Автор першого белетристичного твору на їдиш на біробіджанську тематику (книги подорожніх нотаток « Біробіджан », присвяченого першим єврейським переселенцям. Першим ввів в рідну літературу виробничу тематику.

- « Шахтес » (« Шахти », роман, 1927)
- « Біробіджан » (збірка подорожніх нотаток, 1929)
- « Роман цат » (п'єса, 1930) • « Ніт ойсетрахт » (« Без вимислу », збірка нарисів, 1941)
- « Нариси » (1947)
- « Аф Бейді брегес » (« На двох берегах », роман, 1947, не закінчено)

Твори Альбертон виходили також у перекладі на українську мову.